

Dolenjske Novice.

Izbhajajo 1. in 15. vsacega meseca. Cena jim je za celo l. gid., za pol leta 50 kr. — Naročnino sprejema J. Krajec v Novem Mestu, dopise pa uredništvo.

Kdor želi kako oznanilo v „Dolenjske Novice“ natisniti dati, plača za dvostopno petit-vrsto 8 kr. za enkrat, dvakrat 12 kr., trikrat 15 kr.

Gospodarske stvari.

O poveznitvi ameriskih ključev.

Znano je, da se ameriški ključi tako radi ne ukoreninijo kakor oni naših evropskih domačih vrst. Zato je jako priporočati ameriške ključe vsaditi najprej za jedno ali dve leti v trtnico, zabifati jih kakor pravimo. V trtnici dosežemo eno ali pa dveletne vkoreninčene sajenice, tako zvane bilfe. Ker bi se pa gotovo marsikateri vinogradnik, še prej ameriški vinograd rad zasadil, kakor more ameriške bilfe vzgojiti, povejmo mu danes, kako to lahko s ključi stori, brez skrbi da bi se mu jih dosti ne prijelo, ne rastlo.

Ameriške ključe je treba v ta namen kakor pravimo povezni. Poveznej se pa ključi tako le. Po sto in sto, zveži jih skupaj v dvakrat prevezano butarico tako, da se bodo vsi spodnji debelejši konci v čisto enakem površji, ali v jedni ravnini nahajali. V bližini novega vinograda, katerega misliš zasaditi, izkoplji pa tako široko jamo, da bodeš lahko vse butarice pokonci v njo

postavil, globoko pa tako, da bode nekoliko globokejša, nego so butarice dolge, to je visoke. V ilovnatem svetu, kateri vode ne popiva, v katerem se marveč voda deževnica ali pa snežnica nabira, narediti moraš jamo pač tako, da lahko voda iz nje odteka. To pa narediš, ako jamo blizo kakega jarka, ali sploh nižje ležečega sveta izkoplješ, ter val nahajajoč se med jamo in jarkom, z kolom tikoma tal jame prederesh. Po nastali lukinji bode odtekala voda, da pa zrak po njej v jamo ne more, je potrebno da lukinjo se snopičem slame ali pa še boljše snopičem dračja zatakneš. V narejeno jamo obesiš na primerne kole butarice ključev tako, da bodo v nji narobe visele, da bodo v nji povezujene, to je, z debelimi konci proti nebu, z drobnimi pa proti dnu jame obrnjene. Pri poveznitvi butaric v jamo pazi tudi na to, da bodo njih debelejši — sicer spodnji, v jami pa zgornji — konci, kar le mogoče v istem površji se svetom okolo jame, torej ne višje in ne nižje. Vrh butaric položi čez in čez za kaka dva prsta mahu, in vrh mahu pa zopet za kaka dva prsta peska-sviža. Konečno obgradi jamo da ti kaka

PODLISTEK.

Človeški jezik.

(Šaljiv opis. Spisal Iv. Š.)

Latinski pregovor pravi, da se ne moremo pričkat o tem, kaj komu ugaja. Popolnoma resnično! Kar se namreč tega tiče, imajo ljudje jako različno razvit jezik. Otročji se veseli sladčic, ženski kave, moški pa vina. Berači in cigani imajo primeroma najbolj splošen, ali recimo za vse dovteten jezik; njihov okus ne zavrže z lepa kake stvari. Pri vsakem človeku pa moramo povdarjati to jezikovo lastnost, da si zelo trdno zapomni, kaj se mu bolje prilega. Ako je naletel kedaj slučajno na dobro medeno potico, potem pa kar vedno in vedno misli samo na

— — — — — potičice,
Na sladkem mleku mešane,
Vse s cukrčkom potresene“.

To njegovo nerodnost ozdravlja, kakor splošno

trdijo, glasovita in stroga učiteljica — Lakota. In zares se jej moramo čuditi, toliko doseže v kratkem času pri svojih učencih. V treh dneh tako predrugači jezikove nazore, da mu izvrstno diši ovsenjak, poprej pa še s pečenko ni bil zadovoljen. — Jezik — posebno kot pokuševalec — je zelo delaven, dá, včasih je še preveč marljiv. Kar nič se ne utruje ure in ure pokušati okusnih jedi in dobrih pijač. Vendar včasih naposled vse eno omaga: pijanec se zaletuje, jezik pa zavaljuje. „Nobene mere nima“ — nasledek je pa greh. Koliko postov prelomi jezik, kolikokrat se pregreši zoper zmernost! A sèm pa tam zasuce plašč po vetru ter po ves dan ne okusi ničesar in mrtvi človekovo telo. Iz vsega tega je jasno, da mu ni mnogo upati, veterinjak je. Zato storimo najbolje, če nobene besede več ne zinemo o tej njegovi dolžnosti — namreč o okušanju. Sicer pa to tudi ni njegova glavna naloga: kajti le kake trikrat na dan izvršuje ta postranski posel. Ves drugi čas lahko porabi za govorjenje in po-

žival, ali pa človek na njo ne stopi, in ako ne dežuje, poškropi pesek vsak teden po dvakrat z vodo prav dobro. V preteku štirih k večem šestih tednov zagnali ti bodo ključi v mah kaj lepe, goste bele koreninice, in čas je nastopil posaditi jih. Da se ti pa med posaditvijo ne pokvarijo, ravnaj takole. Butarico vzemi urno iz jame, in z ukoreničenim delom postavi jo v škafo vode. Potem razreži vezi butarice in ključe jemlji družega za drugim ven, ter jih kar le mogoče urno posadi, prijeli se, to je rastli ti bodo vsi.

Ako hočeš vkoreničenje ključev še bistveno pospešiti, naredi okolo jame leseni oboj, kakoršnega vrtnarji okolo svojih gorkih léh-mistbeteljnov — napravljajo, in gori položi okno. V tako z oknom pokriti jami, katera se mora pa prav gotovo vsak teden dvakrat z vodo dobro poškropiti in sicer z mlačno, vkoreničili se ti bodo ameriški ključi že v treh do štirih tednih.

Pri saditvi ključev gre pač dobro na to paziti, da molí le po jedno oko iz zemlje, ne pa po več. Da, prav dobro je še celo, ako se še to jedno oko, z periščem finega peska zasuje, tako da ni čisto nič ključa iz kupčka videti.

Petdesetletnica sv. očeta papeža Leona XIII.

Katoliško društvo v Ljubljani je priredilo sijajno slavnost povodom jubileja 50letnega škofovanja sv. očeta papeža Leona XIII. Svečanost je bila v dvorani katoliške družbe rokodeljskih pomočnikov v Poljskih ulicah v saboto 18. febr. Prišli so k tej slavnosti prevzvišeni gospod knezoškof ljubljanski dr. J. Missia, deželni glavar

dobne stvari. Narodni pregovori cenijo njegovo kuharsko opravilo tako malo, da ga še ne omenjajo. Pač pa govore v drugih njegovih lastnostih, dasi tudi ne preveč laskovo. Čujmo: „Jezik nima kosti, ali more bosti. — Jezik ni iz jekla, ne iz kosti, pa vendar more bosti.“ Sploh je potreba omeniti, da jezik ni nič kaj na dobrem glasu. Ni nam znano, kdo ga je tako razvpil. Drugi udje so večinoma v dobrem slovesu, kot roke, če niso predolgoprste, oči, če niso zavidljive, ušesa, če niso gluha. Menda izvira to preziranje od tod, ker je sam. Oči, ušesa, roke, noge so vse na pare, vsako nevarnost hitreje opazijo in se je ognejo. Jezik pa je kot jetnik v ustih zaprt, nikamor ne vidi, brani se pa sam tudi težko; o da bi imel pomagagača, potem bi se govorilo drugače o njem. Ni sicer popolnoma brez tovariša — mali jezicek se mu pravi — toda s tem ni nič. Sapnik mora meada zapirati, pa je tako zamišljen v to čelo, da se kar nič ne utegne pečati z drugimi stvarmi. To so lastne

Oton Detela, deželne sodnije predsednik Pajek, deželni odborniki dr. Papež, dr. Vošnjak, Iv. Murnik, ravnatelja zgornjega gimnazija in zgor. realke, Senekovič in Junovič; kanoniki: monsgr. Jeran, Čebašek, Kulovic, Klofutar. Spremljeval je goste katoliškega društva predsednik prošt dr. Jarc. Govorniki so bili drž. in dež. poslanec Povše, primarij dr. Gregorič in profesor dr. Krek. Vsi govori razni po vsebini, so bili plamteči, vžigajoči — in vse to v proslavo sv. očeta v Rimu. Slavnostna godba in petje je bilo izredno krasno.

Dr. Fran Papež, odvetnik in deželni odbornik, je kot načelnik izvrševalnega odseka katoliškega shoda izročil prevzvišenemu knezoškofu ljubljanskemu udanostno addresso v latinskem jeziku s prošnjo, da bi se izročila svetemu očetu papežu Leonu XIII, povodom jubileja Njih 50letnega škofovanja.

V Novem Mestu smo se spominjali sv. očeta teden prej pri veselici „katol. družbe rokodeljskih pomočnikov,“ ko je dr. Marinko v svojem govoru kazal, kolik pomen imajo sedanji sv. oče za svet zlasti tudi za delavne stanove. Zvečer, v saboto pred slavnostnim dnevom 50letnice pa je Mesto pokazalo svečano svoje katoliško prepričanje z lepo in splošno razsvetljavo. Mestna godba je zvršila nekaj komadov pred kapiteljnom, potem korakala po celem mestu. 19. febr. pa so se poklonili načelniki vseh vradov mil. gosp. proštu ter mu izročili v imenu podložnih uradov voščila za sv. očeta s prošnjo, naj jih sporoči prevzvišenemu knezoškofu.

Podobno se je slavila ta redka slavnost tudi drugod po našej milej domovini in tudi zunaj nje.

jezikove besede in misli. A oči, ki so že dokaj videle po svetu, in ušesa, ki vjamejo marsikatero resnično med ljudmi, razlagajo nam vse drugače, zakaj jezik samuje. „Še s tujim jezikom,“ tako pripovedujejo, „še s tujim jezikom, proti kateremu bi se moral vesti spodobno, že zaradi olike, ne shaja, temuč brž je kreg med njima. Kaj bi počela dva jezika v enih ustih! Kateri bi imel prednost! In naj bi bil jeden Slovenec, drugi pa Nemeč. — O tem je že grozno misliti; naj bi bila to resnica... strašno!

Ljudje brez jezika gotovo ne bi pomrli lakote: pomagali bi si že kako. A kedar se je treba tako ali tako oglaševati, ne bi opravili ničesar, če bi se jezik uprl; v tvorbi glasov je njegova glavna moč. In res! Koga še ni očaralo krasno petje? Pa izvrstno petje je redko in poslušalcem vselej prekratko, zato tudi nam ni dovoljeno, da se dalje pomudimo pri tem oddelku. — Sme h, ki tako razveseli človeka, ki nekako osoli in osladi vsakdanje življenje, ne razlegal bi se nikdar

Žal, da nam mali prostor našega lista ne dopušča o tem več govoriti? Bog daj, da to slavje poživi in pokrepi povsod versko katoliško zavest, katoliško življenje!

Kaj je novega po avstrijskem cesarstvu?

Predzadnjo nedeljo smo praznovali Avstrijci zlasti še mi verni Slovenci, papeževo slavnost res dostojno, velikansko v cerkvah in zunaj cerkev. Naš narod je pokazal vnovič, da je ponosen na svoje katoliško ime, za katero so njegovi očetje prelivali srčno krv.

Poglavitno vleče nase pozornost naš državni zbor na Dunaju, kjer vlada ne more dobiti prave večine, pa tudi gredó obravnave proračunske pravo polževo pot. Upali so, da bodo poslanci svojo reč dovršili do konca meseca februyarija; ali varala se je vlada. Radi tega je potreben tako zvani „davčni provizorij“ t. j. dovolili so poslanci, da se tudi meseca marca pobirajo še davki kakor lansko leto. — Finančni minister Stajnbah je djal v državnem zboru naravnost, da nikdar in nikakor ne pusti, da bi se pri iztirjanju davkov ubogi preveč zatirali. Da bi se le vsi dotični ravnali po tacih lepih besedah!

Vrli naš poslanec g. Pfeifer je zopet jako toplo priporočal v državnem zboru, naj se varujejo vinorejci, katerim gré dandanes jako trdo. Dokazoval je, kako krivično in škodljivo je, ker se v velicih mestih pobira dac od vina kar na šrangji in se nihče ne briga, kaj se godi v kletih gostilniških. Tukaj vino ne le krščujejo ampak ga tudi grozno veliko naredé umetno, ki pa ves

po zemeljski površini, če ne bi imeli ljudje jezikov. To pa iz dveh ozirov. Prvič ne bi se mogli brez jezika oglaševati z glasnim smejanjem; drugič pa tudi nihče ne bi bleknil nobene smešne in vsi bi se vedno grozno resno držali. — Žvižganje bi bilo tudi izključeno iz človeške družbe, če bi prišli lepega dne vsi ljudje ob jezik. In kaj bi počeli potem pekovski učenci, ki tako lepo prežvižgavajo po ljubljanskih ulicah? S čim bi se kratkočasili čevljarski učenci, ki v tej umetelnosti gotoyo ne zaostajajo za prvimi? — Kako bi se nadomestil jok, reči je tudi težko. In vendar je jok tako potreben. Kako bi opozoril otročiček v zibeli náse svoje varuhe? Govoriti še ne zna, vstati ne more — brez joka ne bi shajal! — Največ pa se rabi jezik pri govorjenju. Nekateremu človeku „miga“ kar v jedno mer — brez prestanka. To ti govori, „kot bi rožice sadil!“ Dokler ne zaspi, vedno pripoveduje, graja, laže, ošteva itd. Pa še v spanju se prepira z namišljenim nasprotnikom, (Dalje prih.)

ostane brez daca. Torej v kleti pobirajte dac, kakor ga pobirate na kmetih! Drugič je razjasnoval, koliko škoduje vinarstvu, ker mora krčmar plačevati dac tudi od vina, katero potrebuje zase in za družino. Določi naj se gotova mera, koliko pijače ima proste! Da bi le poslušal take navsvete g. finančni minister!

18. februarja je bilo 40 let, ko je Bog obvaroval življenje predrazega našega cesarja pred zlobnim morilcem na Dunaju. Hvaležno smo se tega spominjali vsi narodi avstrijski.

Stroški za vojsko se bodo zopet povišali.

Ogri so imeli pretečeni teden I. ogrski katoliški shod. Hvala Bogu, vendar enkrat! Treba ga jim je jako!

Kaj je novega po širokem svetu?

Bolgarski knez Ferdinand se je oženil. Vzel je za ženo katoličanko, kar jako jezi nekatere Bolgare še bolj pa Ruse, ki bi najraje spravili vse Slovane v razkolno cerkev. Bolgarski narod sploh pa ljubi svojega kneza-katolika; tudi razkolna bolgarska duhovščina moli za kneza in njegovo nevesto.

Na Rumunskem je velika nevolja zoper Jude. Dasi je nasprotoval minister Karp, je vendar sklenil državni zbor, da Judje ne smejo obiskovati rumunskih obrtnih šol.

Španjci so dobili liberalno vlado. Bode-li pomagala praznim španjskim kasam? Jako dvomimo?

Vrli Anglež minister Gladstone, mož star nad 80 let, si jako prizadeva, da bi pomagal zatiranim katoliškim Ircem. Dati jim hoče lastno vlado. Bati pa se je, da sedaj morda v državnem zboru še ne dobi večine za to predlogo.

Piše se nam:

Iz novomeškega okraja. — Dandanes so vedno socialne razmere na dnevnem redu. Misli se na kak način bi se kmetovalcu breme olajšalo; kako bi se malim obrtnikom in rokodelcem njih slabo stanje zboljšalo. Če tudi se to vedno premljeva, vendar se v resnici za zboljšanje nič ne stori. Ubogemu trpinu — kmetu se nalagajo novi davki, a zemlja postaja pa od leta do leta slabejša in manj rodovitna. Letos ga je pritiskala še huda zima in v nekaterih krajih našega glavarstva tudi tolikanj nadležni in surovi cigani. Zakaj pač so cigani? — Ali ne bi bilo za kmeta bolje, ako bi se isti iztrebili? — Kaj pa znajo družega, kot ljudstvo nadlegovati s svojim silnim zahtevanjem, ali pa krasti? Za tate bi pač bila dobra prisilna delavnica.

Letos so v tem okraju jako surovi cigani. Od več sosedov sem slišal, da niso odšli iz hiše prej kakor, da so dobili, kar so zahtevali. Če je gospodinja sama doma, dá jim vse, éesar žele, ker se jih boji; strah ima pa tudi, da bi ji kaj ne zažgali. In taka sodrga, ki odira kmeta, mu krade kar in kjer more trpi se še dandanes v prosyvetljenem devetnajstem stoletji! Mar ne bi bilo za take postopače treba postave ali višjega ukaza? Pripada to tudi med evropejsko civilizacijo? — To dovolj! Upajmo, (saj tako

v samem upu živimo), da bo prišel čas, — ker se vedno govori: pomagajmo kmetu, — da se tudi ta nepotrebna zalega potom postave zatre in napravijo iz njih državi koristni in pošteni ljudje. S tem bi bilo gotovo kmetu — stebru države — njegovo težavno breme mnogo olajšano.

Iz Podzemlja, dne 14. februarja 1893. — Lansko leto so bile prinesle „Dol. Novice“ popis slavnosti, ki se je vršila o blagoslovljeni nove dekliske zastave. Kupile so jo bile dekleta Podzemeljske fare v trajen spomin, da je bilo 59 let preteklo, odkar kakor leta 1891 ni bilo nobenega nezakonskega otroka rojenega. Objavite „Dol. Novice“ še letos nekaj enako veselega. Dekleta so se tudi leta 1892 obnašale izvrstno, v rojstni knjigi Podzemeljske fare izmed 82 rojenih ni bilo nobenega nezakonskega otroka in bela zastava raz zvonika naznanja še zmirom tujcem in domačinom lepo zadržanje deklet te obširne fare in da vedo one v čisli imeti najlepšo čednost. Videti je, da so obrodili izvrstni govori gospodov govornikov na slavnostni dan in obhajanjem tridnevne obrodili obilen sad. Hvala za Bogom, gre tudi njim. O, da bi zmirom tako bilo! Letos so dekleta v ta namen skladale za nov Božji grob in precejšnja svotica se je nabrala. S časoma se bo še ta kinč cerkvi omislil.

Leto 1892 je bilo bolj sredne vrste. Na enih krajih je toča celo po dvakrat pobila. Drugi žalostni dogodek je bil ta, da smo imeli v fari obešenca (radi zblaznelosti), kar v tej fari še nikdo ne pomni. Dne 12. marca pa sta bila zakopana mož in žena v en grob, hripa ju je spravila pod zemljo; redek slučaj. Dva moža pa sta se to leto utopila. Neka žena je povila leta 1892 troje otročičev, leta 1891 celo neka druga mati, dvakrat dvojičke. Tudi redek slučaj. Vsakdanjo šolo obiskuje v celej fari nad 400 otrok. V treh vaseh so se prikazale koze, vendar se ne razširjajo dalje, zdravje je v obče povoljno.

Zapustili so nas g. kapelan Češarek, Bog daj kmalo novega gospoda pomočnika, kajti dela je dovolj. Rayno se vračajo župnik s svetim Rešnim Telesom domov; pred hišo stopivšemu, izdihnila je neka žena svojo dušo. Opoludne je še z družino obedovala. Bog nas čuvaj neprevidne smrti! — Zima je bila tukaj nenavadno ostra. Izpod 13° R. smo malokedaj imeli. Dne 14. januarja ga je bilo celo — 22° R. sedaj je nastalo južno vreme, voda bo narastla, mlinarji in žagarji se bodo pritoževali. Vsem nikdo ne vstreže. Krompir je skoraj vsakemu zmrznil več ali manj, nekateri kmetje bodo še morali seme kupiti; žalostno, pri tolikih bremenih, ki kmete tlačijo. Naši Amerikanci se z zaslužkom precej hvalijo, seveda kedor je priden in varčen, že nekaj domu pošlje. Da bi le tudi žene denar prav obračale. Zgodi se večkrat, da možje trdo zaslužene solde brazvestnim ženam v dobri misli domu pošljejo, žene pa doma, kakor pravijo „lepo markirajo“, solnčnike nosijo in pa rokovice. Kaj ni tudi znamenje napredka, ali bolje nazadka. Dobe se tudi prav dobre duše med izseljenci, ki svoje domače zemlje niso pozabili in kakor kaže tudi prave vere še ne zapustili. Te dni je Matija Urh za pogorelo cerkev na Krasincu nabral v Ameriki 705 gold. Bog mu plati! Pa naj bo za danes dosti. Takih novic, če so vam ljube „Dol. Novice“ vseč, še vam lahko pošljemo. (Prosimo! Za zadnji list je dopis došel prepozno.)

Iz gornje Krške doline 24. febr. (Naše rane I.) Leto za letom so slabše letine, leto za letom menj pridelka. Posebno vinogradi so popolnoma opešali, ako da se njihovo obdelovanje več ne splačuje, zato

se pa tudi eden za drugim opuščajo. Prejšnje leta smo davke plačevali večinoma iz vinograda in še je denarja ostalo za druge potrebe in pijače za dom, a zdaj je vse proč, ni ga pridelka, ni ga denarja. Več ali menj se čuti povsod pomanjkanje.

Čudno je pa to, da v času, ko vse toži o pomanjkanju, za razna razveseljevanja, plese in popivanja ne manjka denarja. Ako ga ni doma, se pa dobi na posodo, ali pa se proda zadnji rep iz hleva. Kako se je godilo pretečeni predpust! Veselica nad veselico, ples čez ples in k temu popivanje nedeljo za nedeljo in kot krona razuzdanosti, to brezmejno ponočevanje. Vse to stane denar. Tako zapravljanje se pač malo vjema s tožbo o slabih časih. Kam pridemo, ako pojde tako naprej! Že zdaj je vse zadolženo, redka je kmetija, ki bi stala popolnoma na lastnih nogah in vendar zapravljanja ni konca ne krajā. Slabe letine so gotovo kazni in opomin Božji k rednemu življenju, vsaj ta klic z nebes naj bi zbudil ljudi iz labkomišljenosti in potratnosti, sicer bo čez malo let večina kmetij v tujih rokah in sedanjim posestnikom in njihovim otrokom bo ostala le beraška palica in odprta pot v Ameriko, ako jim bo še toliko ostalo, da bodo mogli potnino plačati. Neki rodoljub, ki že delj časa živi med Dolenjci in pozna njihovo življenje, pravi: „to je še naša sreča, da ni Judov na Dolenjskem, sicer bi bil Dolenjsko čez malo let druga Galicija. Labkomišljenost in zapravljalnost našega ljudstva bi v kratkem spravila te lepe kraje večinoma Judom v roke. Kako? Jud bi posojeval. Dolenjec se pa pri njem dolžil in pri njem pil dokler ne bi boben zapel nad njegovo kmetijo“. Jaz pa pristavljam: „bodimo pozorni, kar še ni, zna še priti, posebno naša dolenska železnica bo tudi Judom pot k nam odprla. Zdaj hodijo k nam samo še po ježice in marsikdo je že spoznal zvitost judovsko, potem pa ne bodo samo k nam hodili, ampak se tudi med nami naselili, ker naša lahkotivost bo ugodno polje njihovi prekanjenosti“. (Pač niso vsi Dolenjci in povsod taki — ali žal, mnogo jih je! Vredništvo.)

Zato predragi rojaki, bodimo varčni, bodite varčni gospodarji in učite s svojim zgledom varčnosti tudi svoje otroke Odvracajte jih od pijančevanja, plesov in grdega ponočevanja, ki je eden najpoglavitejših vzrokov, da se toliko vaših otrok dušno in telesno spridi in pokonča. Moj prijatelj se je zdravil pri slovečem župniku Kneippu na Bavarskem. Rekel je, da ni nikdar slišal po noči kakega vpitja in tudi bavarski duhovniki so mu pritrdili, da tam ponočevanje ni v navadi. Kaj pa pri nas na Dolenjskem? Bogu bodi potoženo, da je ponočevanje med našo mladino tako razširjeno! Kdo prešteje vse žalostne posledke, ki izvirajo iz pregrehe! Zato starši čujte tudi v tem oziru nad svojimi sinovi, tudi zato, ker ponočevanje, zapravljalnost in pijančevanje so navadno združeni. Dalje, ker se vrše razne razuzdanosti posebno v nedeljah in praznikih, pazite na svoje otroke posebno te svete dneve, da gredo zvesto k službi Božji, nikar jim pa ne pustite teh svetih dni skruniti po zanikrnih družbah in krčmah. Le ako mi zvesto spolnujemo svoje dolžnosti do Boga, nam bo Bog dal blagoslova tudi v časnih rečeh.

Domače vesti.

(Odlikovanje.) Gospod nadučitelj in okrajni šolski nadzornik Anton Jeršinovič v Črnomlju je bil odlikovan od svitelega cesarja z zlatim križcem s

krno za zasluge. Odkritosrečno gratulujemo vrlému gospodu.

(Občina v Boštajnu) je izvolila prevzvišene- ga knezo-škofa ljubljanskega za častnega občana svoje srenje. Bog ohrani čvrsto, vrlo občino. Slava! — Udanostne izjave poslali so pa prevzviš. knezoškofu nadalje tile občinski zastopi: Suhor pri Metliki; Dolenja Vas in Nemška Vas pri Ribnici; Rakitnica pri Dolnji Vasi; Bled in farna občina Sv. Treh kraljev na Vrhu.

(Deželna vlada Krajska) razgláša po odloku visokega c. kr. trgovskega ministra, da bode politični obhod železnične proge Novo Mesto-Stražica med 39. in 44. kilometrom 16. dan meseca marca 1893. leta ob 9. uri dopoldne. — Podrobni črteži in zemljiško-odkupni načrti se smejo pogledati pri občinskem uradu v Prečini ob času, katerega ta urad določi. Dotični udeleženci naj toraj reč pregledajo, da morejo vložiti pri komisiji svoje ugovore ali opazke zoper stavbini črtež.

(Nesreča) V nedeljo dné 26. februarja prigodila se je na Krki na Loki v Novem Mestu velika nesreča. Trije železniški delavci so se vozili v čolnu po Krki, bili so gotovo vinjeni in gugali čoln, kateri se naenkrat preobrne; dva delavca so rešili ljudje, kateri so na pomoč prihiteli; tretji, Martin Stepišnik doma iz Teharjev pri Celji, pa je utonil.

† (Umrl) je 22. febr. t. l. dobro znani, posebno od starih voznikov, gostilničar Janez Marinček iz Cerkelj. Ranjki dočakal je redko starost 80 let. Bodi mu zemljica lahka!

† (Umrl) je v Ljubljani gospod L. Hrovat, ravnatelj tamošnje moške in ženske učiteljske pripravnice. Bil je blag mož. Bodi mu večni spomin!

(„Matica slovenska“ v Ljubljani) ima 1. marca ob 5. uri popoldne 44. odborovo skupščino s sledečim dnevnim redom: 1.) potrjenje zapisnika 43. seje. 2.) naznanila predsedništva. 3.) poročilo gospodarskega odseka. 4.) poročilo književnega odseka. 5.) poročilo tajnikovo, 6.) posameznosti.

(Slovenski romarski posebni vlak) gre v Rim povodom 50letnice jubileja škofovstva sv. očeta papeža Leona XIII., dne 10. aprila t. l., da se mu tudi verni Slovenci, kakor drugi narodi, poklonijo in svojo udanost izrazijo, priredi g. Josip Paulin (mejnarodna potovalna pisarna) v Ljubljani, vzjedenju s katol. družbo, posebni brzovlak tje, kateri se zgoraj omenjeni dan ob 10. uri dopoldne iz Maribora, ob 2. uri popoldne z Ljubljane in ob 7. uri zvečer iz Gorice odpelje, ter v torek 11. aprila ob 3. uri popoldne v Rim dospa. Udeleženci bodo se vsprejemali med Mariborom in Gorico, iz Koroškega tudi v Vidmu (Udine). Taisti bodo vidno nosili posebne znamke. Vožnja tje je skupna in naravnost preko Padove in Florence, nazaj pa posamezna, v 30. dneh z vsakim vlakom in z 6kratnim povoljnim prenehanjem, po enaki progí, ali pa preko Lovreto. Stanovanje, spored slavnosti itd. v Rimu, oskrbljeval bo posebni odbor, enako kažipota in tolmače. Med bivanjem v Rimu izhajal bo posebni list, ter prinašal slovensko se ukajoče zanimivosti. Tudi knjižica „Slovensko-laški potovalni tolmač“ bo na razpolago. Vlak bo sestavljen iz I., II. in III. razreda vóz, na željo tudi iz spalnih in salonskih vóz, ki se bodo peljali brez premembe do Ríma. Vožne cene, okoli na pol znižane, bodo v kratkem naznanjene. (Od Ljubljane v Rim in nazaj okoli 25 gold. in višej). Vozni listki naj se prej ko prej naroče, ali vsaj do

4. aprila, pri goraj imenovanem, ki oskrbljuje tudi stanovanje in daje vsakorsna pojasnila. Slovenci! nezamudimo te lepe prilike in pokažimo v mnogobrojnem številu vernost in udanost našemu svetemu Očetu ter ob enem ogledamo prekrasno prestolico katolištva in lepe laške pokrajine.

(Podporno društvo za slovenske visokošolce na Dunaji) razpošilja ravnokar četrtoletno poročilo svojega delovanja. Iz tega je posneti plodonosno delovanje za dobo od novega leta 1892 do konca meseca septembra. (Od slej bodo poročila izhajala ob občnem zboru ter bodo obsegala šolsko dóbo). Ustanovnikov šteje društvo 38, med njimi nadškofa Goriškega, knezoškofa lavantinskega in ljubljanskega. Knezoškof lavantinski je častni ud. Novi ustanovniki so: Slavna mestna občina ljubljanska (100 gold.), gg. Feliks Staré, grajščak v Domžalah, dr. Jernej Glančnik, odvetnik v Mariboru in Viktor Rosina, c. kr. notar v Mokronogu, ki so društvu darovali po 50 glđ. Podpornikov, rednih udov in dobrotnikov je društvo šteló 127 mej temi 22 duhovnikov. Na prvem mestu stoji Maribor z 31. udi, Dunaj 21., Kranj 11., Ljubljana 8., Postojna 8., Krško 6., Vojnik 5., Brežice, Konjice, Mala Nedelja, Podgora pri Gorici, Polhov Gradec — po 2 udi. Po 1 ud imajo: Bled, Celje, Čadram, Češki Brod, Črnomelj, Dovje, Frankolovo, Gradec, Kalobje, Kamena Gorica, Litija, Ljutomer, Nabrežina, Nova Cerkev, Radovljica, Stillfried, Stražišče pri Kranji, Škofja Loka, Šmartin v Rožni Dolini, St.-Andraž pri Gorici, Trst in Vrhnika. — Posojilnica v Črnomlju, kmetijska posojilnica ljubljanske okolice in hranilno in posojilno društvo v Radovljici so društvu darovali po 10 gold. Dohodkov je imelo društvo 1424 gold. 68 kr. Osnovna glavica znaša 4144 glđ. 98 kr. Največje je darilo neimenovanega gospoda iz volila pokojnega rodoljuba Kotnika s 400 glđ. — Podpor se je razdelilo 456 glđ. 25 kr. med 32 podpirancev v 125 slučajih in sicer v gotovini 47krat, v znamkah obednicah pa 78krat. (1035 obednic po 25 kr.) Žalibog je moral odbor večkrat tudi zares potrebnim podporo odreči ali jim nakazati najmanjšo malenkost. Med podpiranci je bilo: 15 juristov, 7 medicincev, 6 filozofov, 1 tehnik in izredno 1 akademik in 2 veterinarca. Posebno hvalo odborovo so si zaslužili ti-le gg.: Fr. Dolenc, trgovec v Mariboru, Avg. Drukar, notarski kandidat v Kranji, Ivan Hočevar, notarski kandidat v Krškem, Jurij Kraigher, trgovec v Hraščaku pri Postojni, M. Šervicelj, župnik na Reberci; potem dijaki vseučiliščniki gg.: Žmavc, Benedik, Dokler, Mihalič in Zupančič. Društvo žaluje po blagem udu g. dr. Fr. Škofiču, c. kr. okr. sodniku v Škoji Loki. — Ker je društvo zares vredno in prepotrebno, zato ga prav toplo priporočamo. — Doneske je pošiljati čast. gosp. dr. Fr. Sedeju, c. in kr. dvornemu kapelanu in ravnatelju v Avgustineji na Dunaji, I. Augustinerstrasse 7.

(Krajni uzorci z konstrukcijskimi tabelami za možko obleko). (Dopolnjevalni zvezek k knjigi krojaštva). S posebnim ozirom na potrebe krojačev na deželi. — Tako se zove knjižica, koje imamo pred seboj. Kakor vže naslov kaže, je le spopolnjenje izvrstne knjige krojaštva, o katerej smo ob priliki vže nekoliko spregovorili. Pač nismo zmožni presojati dela; toda obili pohvalni dopisi, iz domačih krajev in tujih dežel od najboljših mojstrov, odlika na bolgarskej razstavi — pričajo, da mora biti delo res vredno toplega priporočila. Da, mojstri po deželi — kupite „knjigo krojaštva“, ki stane 3 gold.. krojni vzorci pa 1 gold. 50 kr. — Šiviljam pa priporočam o

knjigo istega mojstra, ki se zove „Toaleta“ stane pa 1 gold 50 kr. Naročuje se pri gosp. pisatelju Matija Kuncu, krojaški mojster, Gosposke ulice štev. 7 v Ljubljani.

Kmetijska bralnica v Novem Mestu.

V nedeljo dné 19. t. m. dopoldne ob pol 9. uri se je otvorila bralnica kmetijske podružnice v Novem Mestu. Da je namen, v katerega se je osnovala ta bralnica, poznan tudi preprostemu ljudstvu, o tem nas je prepričala mnogoštevilna udeležba. Zbralo se je nad 100 gospodarjev skupaj, tako da je bila prostorna sobana v pritličju hiše rokodelskih pomočnikov do zadnjega koticčka polna. Prišli so za napredek vneti gospodarji iz Kandije, Šmihela. Rezerške Vasi, Gotne Vasi, Škrjančevega, Podljubna, Drske, Broda, Žabje Vasi, Cikave, Smolene Vasi, Stopič, Težke Vode, Bršljina. Prečne, Ločne, skratka iz bližnje in daljne okolice Novomeške. S tem so pokazali naši kmetovalci dovolj očito, da jim je mar napredek, in da se prav zelo brigajo za zboljšanje gmotnega svojega stanu. Tega pa niso kazali le s svojim prihodom in s svojo navzočnostjo, marveč najbolj z živim zanimanjem, s katerim so se udeležili otvorjenja bralnice.

Bralnico otvoril je s primernim nagovorom načelnik kmetijske podružnice g. V. Rohrman. Razložil je potem v daljšem govoru pomen in korist takih bralnic za praktične gospodarje, katerim je treba dandanes na vsak način nekoliko več izobražbe in več znanja o kmetijski stroki. Če si hočejo zboljšati svoje stanje in pomagati do boljšega kruha. Naznanil je dalje, kake pravice imajo gospodarji v tej bralnici, kakor tudi to, da bode skušala podružnica prirediti saj vsak mesec po enkrat času primerne poučne govore o raznih kmetijskih strokah, da bode šla tudi sicer gospodarjem na roko, v kolikor ji bo to mogoče. Konečno jih je vnel, da pridno obiskujejo bralnico, ker je vstop popolnoma brezplačen, za kar se imamo posebno zahvaliti tudi slavnemu načelništvu katoliške družbe rokodelskih pomočnikov, katero je ta prostor brezplačno prepustilo „kmetijski podružnici“.

Po tem nagovoru nastopil je g. dr. Poček in razložil ukaze in zakone, katere je izdalo poljedelsko ministerstvo, in kateri se tičejo davčnih olajšav za posestnike takih vinogradov, kateri so po trtni uši napadeni ali uničeni. Gospod doktor razlagal je celo stvar prav poljudno in navzoči kmetovalci zahvalili so se mu za ta prekristen pouk z vidnim veseljem.

Po tem govoru je bil vspeh končan a odbila je tudi že deseta ura, tako da smo morali hote ali nehote narazen.

Omenim naj še, da je kmetijska podružnica sprejela pri tej priliki obilo naročil na semena in drugo.

S temi vrsticami končam svoje poročilo o otvorjenju kmetijske bralnice želeč, da bi gospodarji in odrasli kmetijski mladenči tudi nadalje tako pridno zahajali v njo, saj imajo tam najlepšo priliko izobraževati se dalje v svoji stroki in poučevati se v raznih kmetijskih vprašanjih.

Na pošto v Novo Mesto so se vrnile sledeča pisma:

Miha Srebotnjak, Dilce. — Jakob Bukovic, Dobrova. — Jože Počrvina, Stopk. — Katharina Backer, Laibah. — Carl Raunichar, Elyra. — Matija Kobe, Montana. — Maria Bolite, Red-Jaket. — Franc Veršaj, Šmarje. — Minibek, Pettau. — Martin Gasper, Copper Falls. — Martin Gašper, Copper Falls. — Mar. Simončič, Zagrab. — Ana Streng, Brunneck. —

Franc Ravbar, Otočac. — Franca Augustin, Zagreb. — Johana Novak, Chicago. — Pozzi Luigi, Wels. — Marija Kudelič, Zagreb. — Jakob Uoman, N.-York. — Anton Laurič, Braubauerschaft. — Johann Kastelic, Kalumet. — Ludvig Prager, Wien I. — Maria Bačar, Calumet. — Johann Hrovat, Lavrence. — Johann Hrovat, Lavrence. — Marija Lauric, Graz. — Giovanani, Trient. — Signa Cifgriano, Cles. — Anton Gorjup, Triest. — Giuseppe Croce, Fiume. — Anton Lirc, Chicago. — Josep Gazvoda, Bandolf. — Rus, Hönigstein. — Ignac Trentel, Raka. — Jos. Nachtigall, Ave Cand. — Frz. Babič, Varos Serenz Secnid.

Zahvala.

Vsem onim p. n. gospodom, ki so se me spominjali o priliki Najvišjega odlikovanja, izrekam najtoplejšo zahvalo. Vzlasti pa se zahvaljujem prečastiti duhovščini, c. kr. žandarmarji, c. kr. finančni straži, požarni brambi, vsem zastopanim občinam, krajnim šolskim svetom in društvom, ter sploh vsem udeležencem in osnovateljem banketa.

Črnomelj, dne 15. februarja 1893.

Anton Jeršinovič.

Štev. 1293

Razglas.

C. kr. okrajno sodišče v Metliki naznanja: na prošnjo pooblaščenca Franca Tanciga iz Metlike št. 59 — Leopold Gangla iz Metlike dovolila se je prostovoljna sodna prodaja Francetu Tancig iz Metlike št. 59 lastnih zemljišč vlož. št. 240 in 242 katast. občine Metlike.

Zemljišče vložne št. 240 katastralne občine Metlike obstoji iz parcel 3900 njiva in 3906 spašnik ter se bode oddalo le za ali nad ceno 250 gold.; zemljišče ob št. 242 obstoji iz parcel št. 285 njiva in 289 spašnik ter se bode oddalo le za ceno ali nad ceno 300 gld. Obe zemljišči sta blizo mesta Metlike. Vsak ponudnik ima 10% vadije položiti ter kupnino precej plačati ali pa najkasneje v treh mesecih od dne dražbe, katera se bode vršila dne 20. marca leta 1893 ob 9. uri dopoldne na lici zemljišč pri Metliki. — Drugi dražbeni pogoji in zemljeknjižni ekstrakt so v tusodni registraturi v ogled.

Opomni še, da ostanejo vknjižene pravice vkljub tej dražbi tabularnim upnikom pred vsem vknjižene terjatve plačale.

C. kr. okrajno sodišče v Novem Mestu,

dne 22. februarja 1893.

(60)

Vodstvo deželne vinarske, sadjarske in poljedelske sole na Grmu išče

hrastove doge

za napravo dveh sodov po 20 hektolitrov. Doge morajo biti suhe.

(38)

Sveža (frišna) kurja jajca

se kupijo v vsaki množini po jako dobrih cenah. Za jajca ni treba plačati nikake vžitnine, nego se isti preko vsake mitnice ljubljanske, ako se na mitnici ljubljanski denar založi, kateri se potem yrne na mitnici ter se lahko vpeljajo transito, to je vžitnine prosto ker kolizejsko poslopje ne spada še v okvir ljubljanskega stolnega mesta. Več se izve pri Gustav Treo, trgovcu v Kolizejskem poslopju v Ljubljani, pritično na desni strani črka C.

(58—4)

ZAHVALA.

Za milo sočutje med boleznijo in o smrti
naše iskrenoljubljene hčere, oziroma sestre

Josipine Krištof

izrekamo najsrčnejšo zahvalo, posebno preč.
duhovščini, slav. meščanski godli in vsem
tistim, kateri so jo k zadnjemu počitku spremili.

Novo Mesto 27. svečana 1893.

(63)

Žalujoči ostali.**Razpis službe.**

Okrajna bolniška blagajna za Novomeški okraj
sprejme

1. blagajnika in tajnika,

kateri je več slovenskega in nemškega jezika, dober
računar in spreten manipulant, z mesečno plačo 40 gold.
in to za časa grajenja železnice, katero službo pa lahko
še obdrži za poznejši čas proti primerni plači. Sprejeti
ima položiti 200 gold. kavicje.

2. Nadzornika bolnikov,

veščega slovenskega in nemškega jezika, z mesečno
plačo 15 gold. Oglasiti se je pisмено do 8. marca,
nastopiti pa je službo z 15. marcem. Ponudbe naj se
pošiljajo na

Simon pl. Sladović,

(57)

predsednik.

V Št.-Jerneju, hišna šte. 14 bo 9. t. m. iz proste
roke na prodaj na dražbi

lepa hiša,

katera stoji na jako lepem kraju ob veliki cesti in je
pripravna za vsako kupčijo ter se sestoji z treh sob,
kuhinje, prodajalnice, dveh kleti, dveh hlevov, šupe,
pôda, treh senic, (skednjev) kozolca z tremi okni
(štanti) in vrta. Natančneje se izve pri M. Perman-u
v Št.-Jerneju, hišna št. 14. (62)

II. RAZGLAS.

Ker k občnemu zboru prve dolenske posojilnice
v Metliki dné 26. febr. 1893 dovolj povabjenih ni
prišlo, se občni zbor skliče vnovič na 19. marca 1893
ob 9. uri dopoludne v občinsko pisarno v Metliki z
dostavkom, da se bode sklepalo ta dan o predmetih dnevnega
reda brez ozira na število navzočih društvenikov.

Nadzorstvo I. dolenske posojilnice v Metliki,

dné 26. februarja 1893. (64)

Tik deželne ceste in mostu na Krki je naprodaj

lepo posestvo,

katero je še v jako dobrem stanu, in je pripravno za
krčmo, štacuno, ali za kako drugo obrtnijo ter se se-
stoji z hiše s štirimi sobami, kuhinje, jedilne shrambe
dveh kleti pod hišo, živinskega hleva, pôda in kozolca
z štirimi okni, dveh njiv, enega travnika in treh svin-
skih hlevov. Kdor želi kupiti, naj se oglasi pri po-
sestniku Franc Kastelic-u po domače Kovaču na Krki,
pošta Krka (Obergurk). (19-2)

**Stopnice iz celih hlodov (Block-
stufen) in iz suhega hrastovega
lesa kupuje G. Tönnies v Ljubljani,
kamor naj se tudi pošiljajo po-
nudbe. (24-4)**

Kmetijska bralnica

v hiši rokodelskih pomočnikov v Novem Mestu, je od-
prta ob nedeljah in praznikih od 8.—10. dopoludne.

V. Rohrman.

V najem se odda na več let, ali se pa tudi proda
pod ugodnimi pogoji,

hiša šte. 36 na Velikem Pudlogu,

ležeča ob okrajni cesti, ki pelje iz Kostanjevice v
Krško. Hiša ima dve velike sobe, kuhinjo, hlev in
klet; pri njej so tudi dve velike njive in mali vrt.
Hiša je nova in je pripravna za vsako trgovino, v
njej je tudi krčma in trafika vže več let. Najemščine
se lahko nastopi letos o sv. Jožefu. Natančneji pogoji
najemščine, oziroma prodaje se zvedo pri lastniku

Luigi Longo,

posestnik na Velikem Pudlogu, št. 36, pošta Leskovec pri
Krškem, Dolensko. (33-3)

Oskrbništvo graščine v Gradac-u pri Metliki na
Dolenskem prodaja

divje kostanje

(Aesenlies hippocastanu) visoke po eden in pol do štiri
metre; cena je od 10 kr. više. Isto oskrbnništvo prodaja
tudi v gozdih Peščenika

drva za kurjavo

kubični meter po 90 kr. Ako se vzame vsaj 400 metrov,
je nekaj popusta. Dalje tudi prodaja oskrbnništvo

bukovo oglje

in sicer po jako nizki ceni. Natančneje pove

Janez Tempel,

(59-1)

oskrbnik.

Pri Sv. Križi, pol ure od Mokronoga se prodaja iz
proste roke

lepa hiša,

katera je pripravna za gostilno. Pri hiši je tudi ena
klet, živinski hlev, syinjak in njiva za en mernik po-
setve. Več se izve pri lastnici Mariji Vitman, posest-
nici pri Sv. Križi, pošta Mokronog. (56-1)

Žagarji,

vešči pri žagah za remeljne in pri cirkularnih
žagah, dobijo delo pri gospodu Tönnies-u v
Ljubljani. (40-2)

Laško in prijetno delo,

ki daje lep postranski zaslužek, ponuja se osebam, katerim njihova postranska opravila puščajo nekoliko prostega časa, Kdor bi želel lotiti se tega dela, piše naj upravnistvu tega lista ter naj nad naslovom zunaj na zavitku zapiše št. 232.

V Novem Mestu se proda iz proste roke hiša v prav dobrem stanu

pripravna za gostilno ali stanovanje. Več se izve pri opravištvu „Dol. Novic“.

Učenca,

kateri si želi učiti usnjarskega obrta in je najmanj 15 let star, se sprejme takoj pri Fran Knafliču, Šmartno pri Litiji. — Po dogovorjenji preskrbi tudi z obleko.

Delalnica za vrvarja (zalarja)

se radi smrti gospodarja takoj z vsem orodjem vred da v najem. Opravka je vedno dovolj in se lahko dobro shaja, ker ni daleč na okoli enacega obrta. Prašanja naj se pošiljajo lastnici Mariji Strupi v Novem Mestu. (47-2)

Išče se dober krojaški pomočnik.

Ponudbe naj se pošiljajo na Fran Lenarčiča v Novi Vasi pri Rakeku. (46-2)

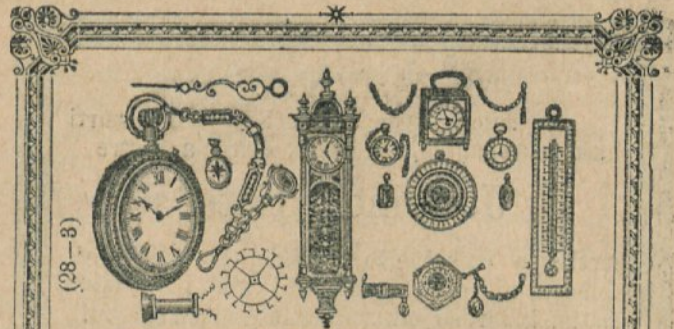
V najem se odda na več let

krōma

na Jesenicah ob Savi z vsem gospodarskim poslopjem, pivnico, vrtom in njivo, katera je na jako ugodnem kraju in je pripravna za vsakovrstno trgovino, posebno pa za tobak-prodajo, trgovino z flosarskim lesom in kjer je tudi postaja za flosarje. Natančneje se izve pri lastnici Ivani Hočever ravno tam. (68-2)

Vsakovrstne slamnike

najnovjših oblik iz domače in tuje slame izdeluje, prodaja in popravlja po kolikor mogoče nizki ceni. Ustanovljena je bila leta 1863. Ceniki se pošljejo po pošti in poštne prosti. Več se izve pri Franc Cerar-ju prejé J. Merkužič v Damžalah, Gorenjsko. (42-2)

ALOJZIJ RAJEC,

urar v Novem Mestu na Velikem trgu

priporoča slavnemu občinstvu ter posebno preč. duhovščini svojo bogato zalogo najraznovrstnejih zlatih, srebrnih in nikelnatih žepnih ur, stenskih ur z nihalom (Pendeluhren) in ur budilnic (Weckeruhren), verižic in drugih v to stroko spadajočih stvari.

Cenik žepnim uram:

Najfinejše nikelnate ure s ključem od gl.	3.20 do	5.—
remontoir-ure nikelnate	4.50	5.50
sreberne ure s ključem	3.50	8.50
sreberne remontoir-ure	6.25	9.50
iste z dvojnimi oklepom	8.20	14.50
zlate ure za dame	13.—	25.—
zlate ure za gospode	20.—	90.—
Amerikanske budilke po gl. 2.20, fine garantirane po gl. 2.80.		

Popravila izvršujem vestno, točno in po prav nizki ceni ter z garancijo. — Stare žepne in stenske ure se lahko zamenjajo za nove proti primernemu doplačilu.

Poštna naročila se točno izvršujejo.

Dva učenca,

krepkega zdravja in lepega obnašanja, sprejmeta se takoj v prvi dolenski mlin na valčke, kjer dobita tudi primerno plačo. Oglasiti se je v Bajnora pri Novem Mestu. (44)

LEBINGER & BERGMANN,

trgovca z mešanim blagom in deželnimi pridelki

v Litiji pri „Škofu“

naznanjata, da sta si po prav ugodnih cenah priredila veliko zalogo raznega žita najboljših vrst, katerega bosta po spodaj zaznamovanih cenah prodajala in sicer star mernik:

lepe, čvrste, drobne, suhe koruze á l. gl. 20 kr. pšenice l. gl. 80 kr., rži l. gl. 40 kr., ječmena l. gl. 10 kr., ovsá 90 kr., prosa l. gl. 40 kr. itd.

Tudi priporočata svojo veliko zalogo špecijskega blaga in raznovrstno blago za obleke, vse vrste mok in otrobov, kakor tudi najboljše železo za vozove, pluge itd.

Kupujeta vedno vse domače pridelke, kakor: jajca, maslo, kimelj, deteljo, volno, češminovo kožo itd. po najvišjih tržnih cenah.

Z zagotovilom točne in dobre postrežbe z najboljšim blagom se priporočata

Lebinger & Bergmann,

v Litiji „pri Škofu“.

(35-3)